



# לה' הישועה

גיליון חירום בעקבות המצב השורר בארץ הקודש



**נפטרו בפרק זמן כה קצר זה אמור לזעזע אותנו.** ובוודאי שזה מצוות עשה מדאורייתא (לכולי עלמא) להתפלל - לייחד זמן להתפלל על אחינו בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה, וממש ברגעים אלו יש אנשים שיושבים בצרה ובשביה. המקום ירחם עליהם ויוציאם מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה.

הרמב"ם כותב (פ"ג מהל' תשובה הי"א) "הפורש מדרכי צבור ואף על פי שלא עבר עבירות אלא נבדל מעדת ישראל ואינו עושה מצות בכללן ולא נכנס בצרתן ולא מתענה בתעניתן ... אין לו חלק לעולם הבא". ואיך אפשר שלא להרגיש את הכאב העצום ואת הצער הנורא.

**בוודאי עלינו להצטער,** ויהודי אסור לו לחשוב, שבעצם האסון זה לא ממש האזור שלי, זה די רחוק. זה לא ככה!

**אין טעות! אין בלי כוונה!**

אך עם זאת, אין שום סתירה כמובן לדעת ולהאמין באמונה גמורה ושלמה. המשגיח הרב טוביה פולק שליט"א מחדד ומבהיר, **שאינן טעות!!! הכל ספור! הכל מדוד!!!** זה לא המחבלים מחליטים איפה יכנסו, ולא הם מחליטים במי יגעו ובמי לא. כל הרוג-פצוע! הכל נגור משמיים לפרטי פרטים! **כל אנחה של יהודי, כל 'אוי' של יהודי ספור ומדוד!!!** כל אחד נקבע לו בדיוק משמיים! אין משהו אחר! לא ערבים מחליטים - רק משמיים! אין פה עסק עם ערבים או מחבלים! רק רק רצון ה'! הוא מנשים את כולנו, השמש הירח הים היבשה הכוכבים הבעלי חיים בני אדם וכ"ש עם ישראל הכל ממנו כל שנייה! **אין עוד מלבדו!!! אין עוד מלבדו!**

ואדרבה, כמה שהסיפורים הזויים ואינם מתקבלים על הדעת, איזה מושגים, איזה חטיפות... ואיך הם עושים את זה בקלות... אז כמה שיותר הזוי - יותר אמונה! **סימן שאין לנו שום נגיעה בעניין! כך רצון ה'!! רק רצון ה'!** רק חשבונות שמייים!

ימים קשים עוברים על עם ישראל. הצער הנורא על מה שכבר קרה, יחד עם אי הוודאות והחשש מפני העתיד - יוצר אצלנו בלבול וקושי נורא.

במאמר שלפניכם, נעשה סדר בע"ה במחשבות, נחלק אותם לעבר - הווה - ועתיד. מה עלינו לעשות בהקשר למה שכבר היה, כיצד נוכל להתמודד עם החששות לגבי העתיד, ולאחר מכן נבין מהי עבודתנו כעת בעת הזו.

המאמר הוא קיצור תמציתי מתוך החוברת המורחבת **שיצאה על ידי המכון בימים אלו**, ומכילה כ- 300 עמודים של דברי חיזוק מגדולי ישראל, ודרכים להתמודד עם המצב. ניתן לקבלה במייל שלנו.

## חלק א' - העבר / האבלות והצער על הטרדיגיה הנוראה

**חייבים לבכות ולהצטער, אי אפשר אחרת!**

**נתחיל עם החלק הראשון.** זה החלק של האבלות והצער על הטרדיגיה שקרתה. אנחנו מדברים על מאורע ששנים לא היה בסדר גדול כזה, אנחנו מדברים כבר מעל 1400 נפשות שכבר לא איתנו, וזו בשורה שכמעט לא ניתן לעכל. וכשחושבים שיש יהודים כרגע חטופים רח"ל...

המחנך הרב אברהם מרדכי מלאך שליט"א זועק: **זה צריך לכאוב, ויותר מזה, הלוואי שיכאב.** שנכנס לראש שלנו אחת ולתמיד שכל יהודי באשר הוא שם לא משנה מאיזה חוג או איך הוא נראה, אבל יהודי הוא יהודי וכשיהודי נפטר מהעולם ובפרט באופן של מיתה אכזרית שכזו, זה צריך לכאוב לכל יהודי. **לא משנה מה היה עם אותו יהודי באותו זמן, איפה האידישקייט שלו היה, זה לא משנה לנו.** אם מבינים מה זה נפש מישראל, חלק אלוה ממעל, כשיהודי נמצא בעולם בצלם אלוהים, זרע אברהם יצחק ויעקב, הוא מוריד את השכינה מעצם היותו פה בעולם.

**וכשחושבים שאלף ארבע מאות כאלו צלמי אלוהים**

לא יתכן שאנחנו, שומרי תורה ומצוות, אשמים בנוק של רצינו לגרום. כבר שמעתי מהסטיפלר בזמנו ומעוד גדולים שאנחנו לא צריכים להסתכל על זה כמו אשמים, **לא יתכן**, אמר הסטיפלר, **שאדם יהיה אשם כשלא התכוון במזיד לגרום רעה**. אם מדברים באשמה כללית על זה שלא היינו מושלמים, אז בואו נדבר קודם על זה שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב. אבל אף אחד לא מייחס לעצמו הרג של אנשים רח"ל, צער, כאב, וסבל, בגלל שהוא לא היה מספיק בסדר, זה מעוות, זה לא נכון. אז בואו ונטרל גם את הדברים האלה, זה לא הנושא.

## חלק ב' - העתיד / הפחד והחשש ממה שיהיה

כעת נוכל לעבור לנושא השני, והוא נושא הפחד. מי יודע מה ילד יום. מי יודע לקראת מה אנחנו מתקדמים. האם מה שהיה לא יהיה שוב חלילה גם במקומות אחרים? המחשבות האלו יכולות לגרום לנו להכנס ללחץ נוראי ח"ו.

ובכן, איך מתמודדים עם הפחד?

### הפחד הוא לא ממה שקורה עכשיו, אלא ממה יקרה בעתיד

המחנך הרב אברהם מרדכי מלאך שליט"א, מלמד אותנו יסוד חשוב, שיוכל לעזור לנו בנושא חיוני זה. והרי לכם דבריו, כלשונו:

בואו ננתח לרגע מה זה פחד:

אני מפחד, אני חושש. ממה?

פחד זה הדאגה מה יקרה עם העתיד, לא עם ההווה. אלא החשש ממה שהולך להיות! מה יהיה? מה יקרה?

נתאר לעצמנו שבעוד שעה יודיעו שאמריקה ואנגליה התערבו ותהיה הפסקת אש בעוד שעה והכל נגמר. בין רגע כל הפחד שהיה לנו הכל נעלם. למה? כי אנחנו יודעים שיש כאן לסיפור הזה סוף. כי כאשר אנחנו שומעים שבשעה תשע כולם מניחים את הנשק וזה יגמר. הגם שעדיין יש צרות אבל מכיון שאנחנו רואים את האור בקצה המנהרה, ואנחנו בדרך לצאת משם.

אני רוצה להביא לכם משל - זה לא משל לצער, זה נמשל, אני בתור ילד זכיתי הרבה פעמים למעמד הוד הזה - אני לא יודע כמה מהשומעים זכו למעמד הזה (אולי כולם זכו לזה לפחות פעם אחת) אבל אני זכיתי למעמד הזה כל שנה

כמו שצעקנו והכרזנו שעות רבות בראש השנה וביוה"כ ובהושענא רבא שה' הוא המלך! אין בטעות! אין בלי כוונה! הכל מחושב! זה החזיק כל יהודי בכל מצב שהוא! מול אימפריות! מה שרצון ה' הוא מה שיהיה! ולכן אין טעם לפחד! לא הערבים מחליטים! רק ה' הגדול שאוהב אותנו! רק הוא מחליט!!! מה יש לפחד! אם נגזר למות-אז גם בבית אפשר למות!! הערבים לא מחליטים! לכל כדור יש כתובת! לכל טיל! לכל ערבי יש כתובת!!

### הזכויות של הימים הנוראים עמדו לנו לזכות

עוד שתי תובנות עלינו להפנים, השייכים לחלק של ה'עבר'. הרב יחיאל יעקובזון שליט"א, גדול המחנכים בדורנו, התייחס לכך באופן ברור:

הנקודה הראשונה איתה מתחיל הרב, היא בקשר לאותם מומחים שמבינים למה זה קרה בדיוק ביום הזה ובתאריך הזה, בגלל שהתחיל בין הזמנים, בגלל שלא הצלחנו בתפילות יום כיפור חס ושלום, בגלל שלא הצלחנו בשמיני עצרת...

כאן מבהיר הרב יעקובזון באופן ברור שכל הדברים האלה, הם כפירה בכח התפילה, הם כפירה בהלכה, כי כולנו קיימנו את ההלכות. הדברים האלה אינם נכונים.

כשפרצה מלחמת יום כיפור, נאמרו אותם דברים ממש, ה' יכפר בעדנו, והיה כעס גדול, גם מהרב אברמסקי זצ"ל, גם מהרב שך זצ"ל, הם דיברו בחריפות נגד זה.

הנוסח שקיבלנו הוא, שזה חסד ה' וכך צריך להסתכל על זה: בזכות זה, בזכות התפילות של יום כיפור, הקב"ה גלגל שהמלחמה תפרוץ דוקא ביום כיפור, כדי שיהיה לנו הרבה זכויות, ויצטמצם הנזק מאוד, כך צריך להסתכל על זה.

הקב"ה זיכה אותנו לעבור את כל הימים הנוראים, לקיים את כל ההלכות, כלל ישראל התעלה כולו בזכותינו, וככל שהמצב נורא ומזעזע, הוא הרבה הרבה פחות גרוע, מאשר היה לולא הזכויות האלה. כך צריך להסתכל על זה חד משמעית ולא בשום דרך אחרת.

### אנחנו לא אשמים!!

נקודה נוספת שמבקש הרב יעקובזון להבהיר, בצורה חריפה ושאונה משתמעת לשתי פנים, "באותיות של קידוש לבנה" כלשונו, שאנחנו לא אשמים!! אסור להגיד את הדברים האלה.



מאז כיתה ד' ומעלה. כמה פעמים בשנה!!

מהו המעמד הנכסף שאני מדבר עליו?

בשביל זה כל אחד צריך קצת לחזור אחורה כמה עשרות שנים כאשר הוא היה עדין בחיידר, ואז המלמד צועק לי, בחמת זעם!!

'אברהם מרדכי תיגש לפה'. ואני ניגש.

ואז הוא צועק בקול: אברהם מרדכי 'תוריד את המשקפיים'. ואני מוריד.

'תעמוד פה, קרוב', ואני מיד מתגונן ושם את שני הידיים על הפנים והוא מתחיל להטיף לי דרשה של שתי דקות, 'אתה יודע למה מגיע לך פאטש?? (סטירה??) אתה יודע מה עשית, אתה יודע כמה אתה מפריע?'

והרבה מהמלמדים שלי החליטו שחכמת היד שלהם, צריך להיפגש את החכמת הפרצוף שלי... וחסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו, מעמד נפלא.

והייתי מקבל הכנה של שתי דקות ואז זה הסתיים עם הפאחחחח, ולפעמים היה עוד אחד. והמלמד אומר לי 'תחזור למקום שלך אני לא רוצה לשמוע עוד ממך'.

בזמן שעמדתי מול הרב מה היתה הדקה הכי קלה ביניהם? אתם יודעים מה? הרגע שחטפתי את הפאטש. **הפאטש עצמו לא כאב כמו ההכנה, ההמתנה הארוכה!!! היא יצרה את כל הפחד!!** למה? כי כשמתבוננים זה פחד על העתיד וכל ה2 דקות כולך מחשבה מה הולך להיות??, והמחשבה פועלה חזק מאוד. **המחשבה והדאגה שהיה לי באותם 2 דקות היו הרבה יותר כואבות וגדולות יותר מהפאטש עצמו.**

הפאטש עצמו מוגדר, זה כואב איי, מריטת לחץ, וזהו זה. אבל הזמן שאתה עומד והרבי אומר לך להוריד את המשקפיים זה הזמן המפחיד ביותר. כי אתה לא יודע מה הוא הולך לומר לך? ונניח שזה יהיה סטירות, אתה לא יודע כמה? ומה הוא יאמר לך אחר כך? האם לצאת מהכיתה או ללכת הביתה להביא פתק או בכלל שלום ולהתראות?

זאת אומרת שדוקא הסטירה היה החלק הכי קטן מכל העונש! אבל כל המתח שהמלמד יצר זה היה העונש הכי גדול!!

**אם נעשה חשבון הרבה מהקשיים שקורים לנו בחיים נוכל להתמודד איתם - אבל הפחד של מה יקרה, מה עוד יקרה, זה מה שעושה את האדם חולה.**

שיהיה לנו ברור: פחד זה דבר נורא, מה קורה כשאנחנו

לא יודעים מה הולך להיות? המוח מתחיל לעבוד ומספר לנו סיפורים, אנחנו מציאים את העתיד. ואיזה סיפורים אנחנו מספרים לעצמינו? את כל הסיפורים שקראנו פעם לפני 50 שנה.

סיפורים על השואה, או על האינקוויזיציה, את כל זה הראש שלנו מעבד שזה כנראה מה שהולך לקרות! והראש מתחיל לרוץ במחשבות על סיפורים שקראתי בגיל 10 שבסוף לקחו את היהודי האנוס מגירוש ספרד ותלו אותו על העץ וככה מגיעים למסקנות שה' ירחם זה מה שהולך לקרות פה.

ככה תיראה כל המדינה, ככה יהיה בכל העולם. המוח שלנו מומחה בהמצאת סיפורים. הוא אלוף בזה, הוא עושה עבודה נפלאה. נראה לי שמספיק הסברנו מה קורה כשחיים בפחד, רבותי נבהיר ענין אחד: בוא נמחל לעצמנו על החטא הזה ולדעת שזה נורמאלי לפחד. אנחנו בשר ודגים וכל מטעמים, וזה בסדר לפחד.

אבל בוא נדבר איך שיהודי צריך לדבר! המושג של 'מה יהיה' זה מדבר רק על העתיד. עתיד שייך רק למי שנקרא בורא עולם. רק לבורא יש לו שייכות לעתיד, רק מי ששולט על העתיד יכול לחשוב ולדאוג על העתיד. אנחנו רק נבראים ואין לנו כלום עם העתיד. יש לנו כוח התפילה שתעזור לשנות את העתיד אבל אנחנו לא יכולים לשנות את העתיד. אז תעשה לי טובה, למה לדאוג על משהו שלא שייך אליך?

בוודאי אם אתה דואג על משהו שאתה לא יכול לשנות בוודאי אתה נראה כמו שאתה נראה.

נתאר לעצמנו שנמצאים באמצע טיסה, מארץ ישראל לאמריקה, טיסה ארוכה. ובערך אחרי כארבע שעות נעמד הטייס והוא ניגש לילד שיושב באמצע המטוס, ילד בן 12, ואומר לו, 'אין לי כוח, החלטתי שאתה מחליף אותי. בוא איתי, בוא הנה' והוא מושב אותי במקום שלו, 'אתה עכשיו הנהג, עד סוף הנסיעה, אתה תעשה את הנחיתה'. הבחור מסתכל בתא הטייס ורואה שיש חמש מאות כפתורים והוא נהיה מסוחרר רק לראות כ"כ הרבה כפתורים. מה עושים פה?

והטיס מרגיע אותו.. 'אתה יכול! אתה גדול, יש לך את זה. תסיע אותנו'.

אם הילד לא ימות מפחד שמונה פעמים הוא צדיק. הוא בקושי מצליח לנסוע באופניים למה אתה מביא לו מטוס? הוא לא יכול להסתדר.

רבותי, לדאוג על העתיד זה בערך כמו ילד קטן במושב של

**הטייס.** אין לנו שום שייכות עם העתיד, מה יש לנו בכלל עם העתיד??? העתיד שייך לבורא עולם. **יש בורא עולם שמנהל את העולם כבר 5784 שנה והוא הסתדר בסדר עד עכשיו, הוא ימשיך לנהל את העולם מצויין.** הוא לא זקוק לעזרתנו. תן לו לדאוג לעתיד.

זה לא קשור אלינו בכלל. בקושי מסתדרים עם ההווה שלנו. כמו שאמר אחד, אני לא יותר מבן אדם ולפעמים אפילו זה לא. את העתיד משאירים לבורא עולם.

אז ככה, אם בין כך לא תדע מה יהיה מחר למה לתת למח שלך לבלבל אותך עם כל מיני מחשבות מבהילות ושחורות, הרי אם בינתיים תוכל להעמיס מהכיוון השני קצת אמונה וחיזוק, וסיפורי צדיקים, וסיפורי ישועות בכלל ישראל במשך כל הדורות. כמה סיפורים יש איך הישועה הגיעה ממש כהרף עין. למה שלא נכניס לילדים שלנו ומשפחתנו רק סיפורים מהסוג הזה.

ואצל החסידים מקובל שאם יש לבן אדם צרה מסויימת שיספר סיפור על צדיק שאירע אצלו סיפור דומה וזה יכול להמשיך את הישועה עליו.

יש פסוק בפרשת עקב אל תירא מהם - זכור תזכור את אשר עשה ה' אלוקיך בהוציאך ממצרים. כמדומני התפארת שלמה מסביר אל תדאג על הבעיה הנוכחית, למה? על ידי שתזכור בפה את סיפור יציאת מצרים, אז בזה תמשיך ישועה עליך.

רבתי זה לא רק עוזר בכוח הסגולי אלא זה עוזר במציאות גם כן. כשחושבים מחשבות חיוביות ושמחות כשחושבים שהישועה יכולה לבוא ברגע, ובוא נגיד פתוח: ארץ ישראל כבר מלומדת בניסים. כמה פעמים קרו סיפורים שבכל דור ודור עמדו עלינו להשמידנו והקב"ה הצילנו מידם, וה' עזר, כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב. זה יעבור, זה לא יישאר ככה. אם חושבים מחשבות כאלה, אם לומדים ספר חסידות או ספר השקפה ונכנסים לעולם אחר אוטומטי נהפכים להיות רגועים.

## תמונות וסרטוני זוועה - הם המביאים ומגדילים את הפחד!!

בנוסף לתובנה החיונית שכיון שהפחד הוא ממה שיקרה בעתיד, ואין לנו שום שליטה על העתיד, לא שייך לפחד, ממשיך הרב אברהם מרדכי מלאך שליט"א, ואומר בצורה ברורה, שעיקר הפחד מהעתיד מגיע מההתמכרות לחדשות! היא זו שמכלה כל חלקה טובה! והנה לשונו:

אני לא רוצה להגיד מה לא לעשות אבל כדאי לחזור על זה שוב ושוב: החדשות והנייעס הורגים אותנו!!!

אני יודע, אני מכיר את התאוה להיות מעודכן לדעת מה קורה. ברור שצריכים לדעת, אבל למה לדעת את כל הפרטי פרטים? אחד נכנס לבית כנסת ושואל האם ראית את זה? ואת זה? והוא מכבד את כל הציבור לראות את התמונות והסרטונים בטלפון הטרף שלו! אני לא רוצה לעשות פה שיחה על הטכנולוגיה, שזה דבר גרוע מאוד לכשעצמו, וגם בימים רגילים צריך להרחיק אנשים כאלו מד' אמות שלנו, אבל כעת זה הרבה יותר חמור. בשביל בריאות הנפש!! אתה הורס לעצמך ולכל הסובבים אותך את החיים! מה אתה נורמאלי? למה להסתכל על דברים כאלו? אתה עם רגש יהודי!!

היום לפני שמראים משהו קצת מחריד יש אזהרה מוקדמת 'לא לבעלי לב חלש', - רבותי זה לא רק אסור לבעלי לב חלש, זה לא מתאים בכלל לכל בעלי לב יהודי. יהודי לא אמור להסתכל על דברים כאלו. מה יש לך עם דברים כאלה? אין לזה כלום איתנו.

אז מה? אדם שואל את עצמו, הוא נכנס כעת לטראומה! מה????? אני לא אמור לדעת את החדשות???? רח"ל??

רבתי בוא נבין משהו פה. יש הרגשה שהוא חייב להיות כל הזמן חלק מהסיפור. הוא לא רוצה להיות בחוץ, הוא רוצה לדעת. הוא רוצה להיות חלק מהסיפור. ולכן מה? אתה מוכן לקבל את הרגשה של דיכאון, מרה שחורה, להיכנס לפחד בשביל ההרגשה הטובה שאני חברה'מן, אני בעניינים?

אני שואל אותך: שווה לקבל את ההרגשה שאתה בעניינים, בתמורה שתחיה כל החודשים הקרובים מתוך עצבים ופחד? וכי זה משתלם?

ואני יגיד עוד משהו אבל ברעיון השקפתי, אני מקווה שאני צודק, הרבש"ע מביא "פעקלה" לבן אדם. לפעמים קבלת את הפעקלה מהקב"ה, ואין לך בחירה. זה מה שנגזר. נגיד שנגזר שמישהו ימות והוא השאיר אשה וילדים, אשתו נהפכה להיות אלמנה והילדים ליתומים. לאשה והילדים לא היה להם בחירה בזה, זאת המציאות, ה' לקח את הנשמה הזאת.

אבל לפעמים הקב"ה לא מביא לו שום פעקעלה, למה? כי הקב"ה יודע שזה לא בשבילי. והוא הולך עם הבחירה שלו והוא מתערב בפעקעלה הזו. הוא מתחיל להתעניין, אני חייב לדעת בדיוק מה יש בפעקעלה הזו - ואז בסוף הוא צועק!! רבש"ע!!! אני מתפוצץ, אני לא מסוגל, כמה נורא.

ברור שאתה לא מסוגל! זה לא הפעקעלה שלך! זה לא קשור אליך. אתה צריך לדעת שעת צרה ליעקב ועלינו



לראות ולהישאר נורמליים!! אכזריות נוראית! תמונות זוועה! נזק בלתי ישוער לכוחות של הגוף, למצב רוח! מחליש את החיים! להיזהר מאד מאד! מלבד הכשלונות הרוחניים בסרטונים. זה גורם לדמיונות ולמחשבות שגומרות את הבן אדם! עין רואה והלב חושב! אין שום היתר!! שום היתר! לא רצון הי ולא כלום! איסור חמור!!

וחוץ מזה, עצם ריבוי החדשות זה מאבד את המסר הגדול! אפשר להתעדכן פה ושם, בסדר, אסור להתעלם ממה שקורה-אבל הפרטים והרציפות ולראיין כל אחד, ולדעת בדיוק מה קרה-למה?! למה כל תיאורי הזוועה האלה?! אי אפשר לעכל את זה!

אקריא עכשיו כבר את לשונו של הרמב"ם באגרת תימן, מדבר על הצרות של הערבים קודם בא משיח צדקנו. באמצע המילים אומר: "ואנחנו עם היותנו סובלים מהכנעתם (כמה שמכניעים אותנו), שקרותם, ופחזותם מה שאין ביכולת האדם לסבול!" אנחנו לא בנויים לראות שמתעללים באחינו! ודאי ודאי צריך להתפלל עליהם וכו'.. אבל לראות את התמונות?! אי ואבוי! לשמור ולהיזהר מאד!

כמובן, ודאי שצריך גם בבית לדבר על זה, כי חייבים להרגיש שמעודכנים, הילדים חייבים להרגיש שהם מעודכנים, וחס ושלום שלא יראו כלום. אז לדבר עם המשפחה, להסביר מה קורה ומה המצב, אבל לא תמיד תמיד, לא ברציפות ולהיות דבוקים לתקשורת! לא להפסיד את החיים! לא לעצור את החיים!! ובמיוחד שאין לנו יודעים מה ילד יום. בוא נראה עם כל הכח בע"ה, איך יהודי מתמודד עם המצב, עם כל הקשיים.



## חלק ג' - ההווה / במה אנחנו צריכים להתחזק כעת?

הבנו אם כן מהי ההסתכלות הנכונה על העבר - חובת הצער והאבלות, וגם כיצד מונעים את הפחד מהעתיד - על ידי הבנה ברורה שכיון שהפחד הוא ממה שיקרה בעתיד, ואין לנו שום שליטה על העתיד, לא שייך לפחד, וכן על ידי המעטה ככל האפשר מהחדשות והנייעס.

מה שנשאר לנו להבין זה מה תפקידנו כעת בימים אלו. הרי זה ברור שה' יתברך מדבר איתנו. הוא רוצה שנתחזק. במה עלינו להתחזק?

להתפלל. אבל ממתי נצטוונו להיכנס לפרטי פרטים, בדיוק מה קרה ואיך זה קרה! וכי אתה העורך הראשי של הניו יורק טיימס?

ואני רוצה שנבין: דיבור משפיע. אומרים שזה שעת מלחמה, ושמאז השואה לא היתה כזו טרגדיה. ואז תכניס את עצמך למרה שחורה, עוד ועוד. תפסיק עם הדיבורים האלו.

תתחיל להגיד לך ולבני ביתך שזה זמן קרבת אלוקים, זה זמן של עמו אנכי בצרה. ה' איתנו, דיבורים כאלה תגיד. הקב"ה לעולם לא קרוב כמו עכשיו, וכמו שהתנא הקדוש רבי מאיר במסכת סנהדרין (פרקו משנה ה) אמר רבי מאיר, בזמן שאדם מצטער, [שכינה] מה הלשון אומרת [כביכול] קלני מראשי, קלני מזרועי, אם כן המקום מצטער על דמם של רשעים שנשפך, קל וחומר על דמם של צדיקים. הקבייה בוכה איתנו. אין קרבה כמו עכשיו, קרוב הי לכל קוראיו. תגיד מילים כאלה.

אבל מה אפשר לעשות שאנשים טיפשים, לא, מעדיפים להגיד; אוי מלחמה, מה יהיה?

נו, ומה באמת יהיה? אתה מנהיג את העולם?

איך זה קשור אליך מה יהיה? יש אחד שהוא הבורא והוא כבר דואג.

לא, אני צריך לעזור לו, הוא צריך סגן.

עזוב, אתה תתחזק, יש לנו אבא טוב בשמים שרואה אותנו ושומר עלינו. ואותו אבא אומר לנו להיות בשמחה גם במצב הזה.

\*\*\*

גם המשגיח הרב טוביה פולק שליט"א, זועק מנהמת ליבו על חומרת הצפייה בסרטוני הזוועה, בפרט בימים אלו:

מי שרוצה להישאר נורמלי, להישאר שפוי, להיכנס לשליחות ולמערכה, להישאר יהודי, הוא צריך להיזהר מאד מכמה דברים כבר מהתחלה, לקבל מהתחלה ראייה נכונה ויהודית על כל המצב, ולכן להיזהר מאד מהמון חלקים בתקשורת למיניהם, מהתקשורת אפשר לסלף את הראייה היהודית מהתחלה, ולהיזהר מאד מכל מיני הסרטות ותמונות - זה הורס את החיים וזה סכנת נפשות! זה חלק מהחורבן!

אני לא ראיתי תמונות ב"ה, וכ"ש לא הסרטות-אבל כן דיברתי עם מי שראה-זה סכנת נפשות! אנחנו לא בנויים

## א. בטחון מוחלט בה' יתברך

המחנך הרב **יחיאל יעקובזון שליט"א**, מעביר לנו את מה ששמע מגדולי הדור הקודם, שעיקר הניסיון במלחמות אלו הוא של **בטחון בה'**, לתקן את **'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה'**. זה עיקר הניסיון. והנה דבריו המאלפים של הרב:

אני זוכר שערב מלחמת ששת הימים, אני לא רוצה עכשיו לתאר את זה, העם היה במתח נוראי, אמהות כבר דיברנו על כך שצריך לשלוח את הילדים לחוץ לארץ כדי שישאר זכר למשפחה. זה דור של בוגרי שואה, בוגרי גלויות, אנשים שראו איך מתוך שלוה העולם מתנפץ ברגע אחד מול העיניים שלהם. זה היה נורא. ושבועות חיכו במתח והיה בטוח שאנחנו... הצבא הכין שמונת אלפים ארונות קבורה, רק בשביל הגל הראשון של ההרוגים... ודוקא הרב אברמסקי היה רגוע מאוד. למה הוא היה רגוע? **משום שאנשים לא בוטחים בצבא, ומשום שהם מאוחדים.** זה שתי הנקודות. וזה היה כל כך מרגש, אנחנו הנערים בכלל לא פחדנו. ואחרי ששת הימים כשהיה רהב יוצא דופן והיו בטוחים שאנחנו חזקים מכל העולם, התחיל הפחד של גדולי הדור, עד שביום כיפור ראינו כמה הם צדקו...

וגם ביום כיפור אמר הרב זצ"ל, הקב"ה אמר 'עד רדת חומותיך הגבוהות והבצורות אשר אתה בוטח בהם בכל ארצך', ויחסית זה חסד נורא! כן, המצב הנורא של יום כיפור, אני לא יודע מי מכם יודע מה היה שם בדיוק, היה דכאון נורא, אלפי קצינים עזבו את הארץ, אנשים ירדו, היה מצב נורא בארץ, והוא עוד אמר שזה חסד גדול, כי התנפץ האליל של צה"ל, ויחד עם זה הקב"ה שמר עלינו, ואנחנו עדיין שורדים.

ברור לחלוטין שזה המצב עכשיו. כל אחד יודה בליבו, אנחנו אמנם אומרים בפה שאנחנו בוטחים בה' ומאמינים בה', והקב"ה מנהל את העולם, אבל יש גם צה"ל, נכון? כשאנחנו שומעים סיפור או קוראים בעיתון 'החרדי', איזה סיפור של מבצע של המוסד, הלב קצת מתמלא גאווה... שומעים על משהו של השב"כ או כל השמות המרשימים האלו, זה טוב לנו, למה זה טוב לנו? כי אמנם חסדי ה', אבל... אנחנו עושים מהם בטחון בשיתוף, כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה בסיעתא דשמיא... בסיעתא דשמיא כוחי ועוצם ידי...

זה הניסיון. עכשיו הקב"ה עוד פעם הראה לנו, בצורה כואבת, אין על מי לסמוך, אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים. זה כלל הניסיון גם שמדובר על המצב העכשיו, וגם לטווח הארוך.

אני רוצה להגיד משהו. משהו בקשר למצב עכשיו. הדבר שלפי הניסיון שלנו הכי הרבה החדיר את הכוחי ועוצם ידי, הדבר העמוק ביותר, זה העיסוק בחדשות, גם בעיתונים החרדיים. אנחנו קוראים כל הזמן, עוסקים בפרטי פרטים של קרה ככה וקרה ככה, והוא עשה ככה, וזה מחדיר ללב את ההרגשה שזה תלוי בנו, בפוליטיקאים שלנו, בנציגים שלנו. ראש הממשלה אשם, שר הבטחון אשם, זה עשה ככה וזה עשה ככה.

אני ממליץ לכם, דרך חיים, איכות חיים נפלאה, ורמה רוחנית אמיתית: להפסיק להתעסק, לא לקרוא, לא לשמוע, לא לדעת מה קורה. יש אשליה שאם אתה יודע מה קורה כאילו יש לך שליטה במצב, זה בדיוק הדבר שממנו צריך להזהר! אין לנו שליטה במצב, הידיעות האלו הן לא עוזרות שום דבר. רק לשטוף את המוח נגד האמונה שהקב"ה מנהל את העולם.

אם יש ידיעות שצריך לדעת, מקצת דרכי ההשתדלות, זה יגיע אליך גם אם לא תקרא ולא תשמע מאף אחד. אני מאוד ממליץ לכל מי שרוצה להרגיש איכות חיים אמיתית: להתנתק מזה ככל האפשר. לדעת: הקב"ה מנהל את העולם, וזה מה שחשוב.

בטחון אין פירושו להתמודד עם קשיים יוצא דופן. עיקר הבטחון הוא היום יום, מה שקובע באדם את האמונה שהקב"ה מנהל את העולם. הצורה הטובה ביותר זה סוד מאה ברכות, ואמרנו את זה פעם באחד השיעורים, ודאי שלא ארחיב עכשיו.

ברכה אחת ביום בצורה נכונה. עיקר הברכה זה לא משהו נימוסי להגיד תודה או להודות במשהו, עיקר הברכה זה להכניס ללב, להטמיע בלב את האמונה שאין עוד מלבדו שאנחנו נסמוך עליו, כלומר: כל בנאדם ביום יום שלו סומך על עצמו ועל המציאות, הוא קם בבוקר, הוא בטוח שהוא יראה, הוא בטוח שהוא יוכל ללכת לאן שהוא רוצה, הוא בטוח שהוא יודע איך לעשות, והקב"ה לא נמצא בתמונה...

ועיקר הבטחון זה לקחת את הבטחון הזה בעצמו, במציאות בסביבה, ולהעביר לקב"ה. ככה מצטייר לשון חז"ל 'התולה בטחונו בהקב"ה' מה פירוש התולה בטחונו? תולה בטחונו זה אחד שכבר יש לו בטחון, רק מפנה אותו אל הקב"ה. כך גם מבארים חז"ל את הפסוקים בטחו אל ה', מה זה בטחו אל ה', כמה פסוקים חוזרים על זה, לבטוח אל ה' פירושו לקחת את הבטחון שיש לך ולהפנות אל ה'.

אז ברכה אחת ביום, עדיף ברכה אחת בבוקר, ברכות השחר, שיותר קל לזכור את זה, לקבל את זה אצלנו בלי

דף שבו חרוטים שמותיהם של כמה מהנעדרים, שבני משפחתם אינם יודעים היכן הם נמצאים, ומן-הסתם נשבו על ידי האויב, רח"ל.

'אנשים הגיעו אלינו באמצע הלילה, מרוטים וסחופים עד דכא, ותיארו את סבלם ויגונם בעקבות חוסר-המידע אודות יקיריהם, וביקשו שנתפלל לשובם בריאים ושלמים', הוסיף הרב, והמחיש את המצב הנורא-והאיום אליו נקלע העם היהודי בארץ ישראל, מצב שכמותו לא היה מעולם.

אירועי שמחת תורה תשפ"ד הם השיעור המוחשי הגדול ביותר ל'אם ה' לא ישמור עיר, שוא שקד שומר'. **מיליארדי שקלים הושקעו בכניית חומה תת-קרקעית שתנטרל את אפשרות החדירה מהמנהרות שכרו אנשי החמאס**. נו, אז אם מישו חשב שאפשר לסמוך על החומה הזו, ועל הגדר מלמעלה, הגיעו המחבלים 'מלמעלה', כך לעין-כל, והפתיעו את כולם. השי"ת הוכיח לכולם בצורה הנוראה והמאוימת ביותר שאם לא סומכים עליו, אין על מי לסמוך. **לאף אחד לא היה בדל של מידע אודות**

**מה שמתעתד להתרחש**. לא בקו ההגנה הראשון, האמור לחסום את הפולשים, ולא בקו השני; לא תצפיתנים ולא בלוגי-תצפית, לא מודיעין. כלום-כלום. **אנדרלמוסיה איומה, שלא זכורה כמותה מעולם, כאשר כל ה'כוחות' נתפסו כמי שאינם מוכנים בשום דבר**.



ההרגשה הברורה היא, שהקב"ה מדבר ישירות אלינו, אל שומרי המצוות, ובמקום שנפספס מה 'הם צריכים לעשות', אנחנו מחויבים לחשב את דרכינו, ולפייס את בוראנו יתברך ויתעלה.

והדבר הראשון הוא - חיזוק בענין שמירת השבת. המגיד מדובנא - שקיבלתי מרבתיי שכל משליו וסיפוריו הם הלכה למעשה - משל את משלו ואמר, ששמירת השבת דומה למלך שהיה לו עבד אחד ששירת אותו, אבל רעייתו של העבד ההוא היתה הרבה יותר מוצלחת ממנו, והמלך נעזר בה ובחוכמתה. עד כדי כך שגם אם העבד חטא פה-ושם, המלך הותירו על כנו ומשרתו, ולא הענישו, והכל בגלל אשתו, שחוכמתה היתה פי כמה וכמה מזו של בעלה. יום אחד נכנסה האשה אל טרקלין המלך, שהבחין על-אתר בפצעים ומכות שהיו על פניה. לכשהתעניין המלך מי היכה אותה, התחמקה האשה, ולא השיבה. לא לקח למלך זמן רב כדי להבין שהמכה היה לא אחר מאשר בעלה, שהוא העבד שלו. חמת המלך בערה בו, וציווה להוציא

**נדר שזה יכנס לנו לדם**, שאנחנו כל יום מברכים לפחות ברכה אחת וזוכרים את הטוב של הברכה, שאומרים ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, ברכה שאין בה שם ומלכות איננה ברכה, פירושו אנחנו מזכירים לעצמו שהוא מוליך העולם, הוא מנהיג את העולם, דרך משל: אני מברך רוקע הארץ על המים, אני מזכיר לעצמי, אני בטוח בעצמי שכשאני הולך ברחוב, הבניינים לא יפלו מרעש אדמה, ומי התהום לא יעלו ויציפו את העולם כמו שהיה בדור אנוש, למה, כי הקב"ה בכל רגע ורגע רוקע הארץ על המים. שום דבר לא קיים במציאות לכשעצמה רק רצון הקב"ה שהוא מחדש אותה.

אני מברך פוקח עוורים. ההרגשה של כל אדם קיבלתי פעם ראייה, אפילו אם הוא מודה שהוא קיבל מהקב"ה, עכשיו אני רואה כרגיל ורק אומר תודה מצד נימוס. זה אי הבנה יסודית בברכה. כשאתה אומר פוקח עוורים, אתה אומר בעצם אני עוור, וברגע הזה הקב"ה נותן לי ראייה. מברכים בבוקר אז זה יותר מוחשי, אבל העיקרון הוא לכל היום.

כשאתה אומר מלביש ערומים, אתה חושב יש לי בגדים אני מסודר, יש לי משכורת, יש לי הכנסה, יש לי מלגה... לא, אתה בעצם מצד עצמך ערום והקב"ה מלביש אותך.

גם כשמברכים על אוכל ברכת הנהנין אתה יכול גם שם לראות את הדוגמא הזו, אתה מברך ברוך אתה ה' אלוהינו

מלך העולם בורא פרי העץ, מה זה אומר שהוא מלך העולם? זה שיש תפוח בעולם, ושהתפוח הגיע אלי, ושאני בטוח שאני יכול לאכול אותו, ושאני בטוח שמערכת העיכול המסובכת והמורכבת שלי תעכל אותו, ואני יהיה שבע, כל הדברים האלה, זה כל הזמן הווייה של הקב"ה. זה נקרא בטחון. דברים שאתה סומך על המציאות. להעביר את הבטחון הזה, את האמונה הזו, את ההסתמכות הזו - אל הקב"ה.

עד כאן דבריו הנפלאים והמיוחדים של הרב יעקובזון שליט"א, מסרים שהועברו לנו מגדולי הדור הקודם.

## ב. שמירת שבת כהלכתה

יום ראשון, אסרו חג, לאחר תפילת 'הנץ' עומד מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א על בימת בית הכנסת המרכזי, ועיניו מלאות-דמע. 'לא הצלחתי לישון כל הלילה', אומר הרב שליט"א, ומציג בפני המתפללים



את העבד להורג, באמרו: 'עד עכשיו הותרתי אותך בחיים, למרות שלא היית העבד הכי-צייתן, בגלל אשתך; אבל עכשיו, שאתה מכה בה ומפריע לה במילוי תפקידה, אין לך זכות-חיים!'

וכך הוא גם בעניינה של השבת, ושמירת הלכותיה, כותב המגיד מדובנא. השבת היא המלכה, היא הכלה של עם ישראל, כמו שאנחנו אומרים 'בואי כלה, בואי כלה'. אם העם היהודי שומר על השבת, ומקפיד על כל הלכותיה, מלמדת עליו השבת בעצמה - ככלתו - זכות גדולה, וגם המלך, מלכו של עולם, משאיר אותנו בשל כך בחיים, והכל בגלל השבת.

אבל ברגע שאנחנו מבזים את שבת המלכה, ומוכיחים לעיני כל העולם יחס מנוכר אליה, אומרים בשמי-שמים שעכשיו אין לעם ישראל זכות-הגנה מפני האויבים!!! וכיון שכך, מי ישמור עלינו??? ועל כך התפייט ה'אבן עזרא' בפיוטו הנודע, ואמר 'כי אשמרה שבת - א-ל ישמרני! הנה לנו מחסה והגנה, ושמירה מעולה מאין כמוה, מפני כל הפגעים הרעים הבאים לעולם, רח"ל. נשמור שבת, והאלוקים ישמור עלינו. השבת עצמה תסגור עלינו.

לכן, הצעתי היא שכל משפחה תלמד בביתה שתי הלכות-שבת מדי יום ביומו, ובכך נעניק לעצמנו, ולכל העם היהודי, הגנה טובה מאין כמוה. השבת בעצמה תסגור עלינו ותלמד זכות על עם-ה', המתחזק בהלכות שבת, ומוכיח שהיא חשובה לו.

## ג. התרחקות מפגעי הטכנולוגיה

מרב הגאון הצדיק רבי משה צדקה שליט"א, התייחס במוצאי שמחת תורה לאירוע הטרגדי, והנה לשונו מתוך הקלטה מיוחדת:

"יש עלינו תביעה נוראה מהשמים! הקב"ה זעזע אותנו כיון שעדיין לא חזרנו בתשובה אמיתית בענין הנסיון הגדול של דורנו - לבער מקרבנו את מכשירי הסמרטפון לכל סוגיהם ומיניהם [לרבות ה'שיאומי'], שהם הם המביאים עלינו את כל האסונות הנוראיים. ואת האסון המזעזע והמחריר הזה.

וחובה עלינו לשוב בתשובה שלמה, וכן להוכיח בכל מקום ומקום את המחזיקים מכשירים אלו, שהחזקתם היא פריצת גדר הקדושה שגדרו רבותינו גדולי ישראל אשר פסקו להחזיק אך ורק פלאפון כשר.

וכבר לקינו בתקופת הקרונה באסונות קשים, ומכיון שלא חזרנו בתשובה כראוי, שוב הביא עלינו ה' יתברך את האסון הקשה במרון והפך לאבל מחולינו. ועתה מכיון

שעדיין לא שבנו והשטן הזה מרקד ביננו - לא הועילו לנו כל הזכויות, ושבר על שבר השברנו בטבח הנורא שפקד אותנו בזמן שמחתנו.

אחינו בני ישראל! הקב"ה מרעיש עלינו ארץ ומלואה עד שנשוב באמת ונבער ונוקיע את מכשירי הסמרטפון שבתוכנו. וכבר כתב הרמב"ם (פ"א מהל' תענית) "שאם לא ישובו תוסיף הצרה צרות אחרות רחמנא לצלן. וע"י התשובה והתפלה בודאי תסור הצרה מעלינו".

\*\*\*

הרב שמואל פולק שליט"א, עורך העלון הנודע 'אז נדברו', התייחס גם הוא לנקודה זו, בדרכו הייחודית:

בשמחת תורה האחרון ה' הופיע כמו משגיח בעיצומה של מסיבת טבע המונית, ודפק דפיקה אדירה על השלחן, מה זה פה, מה אתם עושים פה, מה שלושת אלפים ישראלים עושים בשעה שש וחצי בבוקר בעיצומו של יום טוב שחל בשבת?? מה אתם מחפשים פה?? אם המשגיח היה מופיע שם ומנסה לגעור בהם, חברה, זה לא תכל'ס כל היום לבלות, מוזיקה וכו', איך הם היו מגיבים?? נו, אוף, עוד פעם הוא, די, אז זהו!!! בשביל זה ה' פיטר את המשגיח מחוסר עניין, וה' תפס את מושכות המשגיח!!!! וכשבורא עולם נאלץ להסביר.. הוא הסביר את זה בחימה שפוכה בחרב ובדם..

השאלה הרי הזועקת: מחבלים, הרי מהנתונים העולים מתברר שהיה לכם את כל המידע המדויק, בכל הדרום היו מאות בתי כנסת מפוצצים באנשים, ידעתם שבמרחק לא גדול מ'רעים' ישנה עוד מסיבה, מסיבה שמעל הטבע!!!! במרחק של ק"מ ספורים מפוזרים להם אלף חמש מאות בחורים בלמעלה מן השמש ולמעלה מן הטבע, אז למה לא באתם לשם?? נו, לך תשאל את המשגיח, הוא ימלא את פיו מים, הוא יעדיף לא לענות את התשובה, אבל אבא שבשמים הפעם לקח את המקרופון!!!! בחורים יקרים נגמרו החגיגות!!! אני לא מוכן להפקרות, אני לא מוכן יותר למסיבות טבע ולנרגילות ולמסעדות ולטיולים ולחו"ל ולמכשירים האלו, נגמרו החגיגות!!! אני קורא לכם לסדר!!!!

זה לא נקרא הסתרת פנים!! מתי זה הסתרת פנים? כשדוד המלך רוקד סביב הארון ושם ה' עושה פרץ עוזא! אבל כשרבבות אלפי ישראל רוקדים סביב הספר תורה ולא נופל משערת ראשם ארצה, ובאותה שעה מלאך המוות יורה חיצים בחוף זיקים ביום טוב שחל בשבת. ועל טבח שמתרחש במסיבות טבע של 3000 יהודים בשעה שש וחצי



בבוקר, זה איום ונורא, אבל זה לא נקרא הסתרת פנים!!!!  
אדרבה, זה גילוי והופעה נוראה של דפיקה אדירה על  
השלחן שאבא שבשמים מודיע חד משמעית: אני פה  
ללא גינונים!! ללא הסתרות!!! בלי כפפות, רבותי: ונגמרו  
החגיגות!!!! תם עידן ההפקרות!!! אני לא מוכן יותר!!!!  
לא עוד!!!!

וכמובן, אתה מבין לבד שמסיבות טבע של 3000 צעירים, זה  
בסה"כ מדגם, הצעירים האומללים האלו הם לא הסיפור,  
הסיפור הגדול שלנו זה הרשת הפרוצה, הרשת היא היא  
מסיבת הטבע הגדולה בעולם!! נוכחים שם בד בבד הרבה  
יותר מ-3000 איש, וכל אחד מקיא שם את הסחי והמאוס  
שלו, כן, זו מסיבת הטבע המופקרת ביותר, וה' לא הולך  
לוותר על זה!!!!!! שהמשפט הזה יהיה ברור!! אם תשים  
לב: כל מתקפת הפתע הזו מתחילה ועד הסוף נושאת אופי  
של פריצה, כשל של פריצת גדר, בתים שנפרצו, קשר  
בוואצפ שבבת אחת הופסק, ומישהו פה הפסיק את  
הקשר!!!!

אותו אבא שבשמים שרקדנו מולו בקומה  
של בית המדרש בשמחת תורה,  
אותו אבא שבשמים שחיבקנו את  
התורה שלו ולא נפקד ממנו איש,  
באותה שעה הוא גם הופיע בקומה  
של הפנימיה ופשוט הכריז: נגמרו  
ההפקרות!!!! פן יש בכם איש או אישה  
אשר לבבו פונה היום מעם ה' אלוקינו,  
פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה והתברך  
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלה,  
אז זהו!!! שהקב"ה הכריז: נגמרו!!! לא יאבה ה' סלוח לו,  
אני לא הולך לוותר על ההפקרות הזו.

ושוב: הקב"ה לא מדבר עם אותם אלו שהיו שם במסיבות  
הטבע, ה' מדבר עם מי שממשיך כעת ועכשיו לחגוג שם  
במסיבות הטבע, ממשיך להיחשף לתכנים ומראות  
ומושגים שאבא שבשמים שונא אותם, רק מה?? שלום  
יהיה לי, אז הנה!!! הקב"ה שולח רמז גס ועבה ומודיע:  
רבותי נגמרו המסיבות טבע!!!! יש לי תורה, יש לי בית  
כנסת, שם התורה אומרת לך ורוץ מהר מהר לשמוע  
בקולה, אחרת אני לא הולך לוותר על זה, ואת הנאום הזה  
לשם שינוי המשגיח לא אמר, וגם לא עוד אחד מרבני  
ומובילי המאבק נגד פגעי הטכנולוגיה, לא!!! ממש לא!!!  
הפעם הקב"ה לקח את מושכות המשפיע והמערור בשער,  
וכשהקב"ה נאלץ להסביר זה בום בום בום!!!!!!

אותו בורא עולם שלא סלח על ההפקרות של הדור של  
טרם השואה ושם זה לא הסתיים ב-1000 אלא בהרבה  
יותר, אותו בורא עולם לא הולך לסלוח על ההפקרות  
של הרשת!!!! יש לאבא שבשמים מספיק אורך רוח למחול  
ולסלוח על שלל עבירות שאנחנו נכשלים בהם, אבל על  
הפקרות אין סליחה!! לא יובא ה' סלוח לו!!! אינטרנט  
פרוץ זה הפקרות, מסיבת טבע שכזו לא תעבור בשתיקה!!!!  
יש בהחלט מה לפחד!!!

בורא עולם הפעם לא הסתיר את פניו, ה' הפעם דיבר כמו  
הרב הכי חריף שמדבר נגד פגעי הטכנולוגיה, ה' הוציא  
את החרב והחנית והודיע, רבותי, די להפקרות, תזהרו  
לכם, אתם משחקים באש, את המסר הזה ה' שולח ישירות  
לרשת שמלאה כעת בסרטוני זוועה!!!!

בני היקרים, תזהרו, הייתה שואה, ועכשיו קבלתם תזכורת  
מהשואה, אני לא רוצה שואה, תפרשו מהחטא הזה, תפרשו  
מההפקרות הזו לפני שיהיה מאוחר.

## ד. תלמוד תורה

הגאון רבי אשר וויס שליט"א, עורר על  
ההתחזקות בתלמוד תורה. לא יתכן  
- כך זעק הרב - שכאשר יש בחורים  
צעירים יוצאים לקרב ועלולים ליהרג,  
שאחרים יתבטלו, אנחנו צריכים  
ללחום את מלחמתה של תורה,  
כדי לתת כח אלה שנלחמים בחרב,  
"עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם, מי  
גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלם  
שהיו עוסקים בתורה" (מכות דף י' ע"א).

כל בחור שיושב ולומד בימים אלה בהתמדה, בשקידה,  
בעיון, בשמחה נותן כח לאלה שעומדים בקרב, שניהם  
ביחד, ובזכות תלמוד תורה בני ישראל עומדים במלחמה.  
אנחנו מאמינים בכח התורה, ולכן צריכים לחזור לישיבות,  
לחזור לכבוש ספסלי דבי מדרשא.

והנה בתורת המלחמה ידוע, שדרכי המאבק שנים הם, כח  
תוקף, וכח מגן, אנשי החיל מלומדי המלחמה עליהם להגן  
על העם היושב בעיר ובכפר, מאידך עליהם לתקוף את  
האויב במחנות ובמבצרים להכניעו ולשבור את כחו, המגן  
והרומח שנים הם, מגן להגן על הלוחם, ורומח לתקוף את  
האויב.

וכנגד שני אלה סגולת התורה אף היא כפולה, וכדברי  
הכתוב "מגן אם יראה, ורומח בארבעים אלף בישראל".



רוע הגזירה."

את "הנאום" שמעו עוד כמה, וכולם הודו לי בראשם על החיזוק.

ובכן, הדרך הראשונה היא להכניס אמונה בלבבנו ובלבבות ילדינו. אנחנו כהורים עלינו לזכור שעם כל האינפורמציה שיש לילדים, אנחנו אלה שמשמשים להם כמגן וכמקור לביטחון של ילדינו!

לא משנה באיזה גיל הם, הם מסתכלים ובודקים את התגובות שלנו. ודרך התגובות הם מבינים את הסיטואציה.

## 1. נהדיר ביטחון בהשי"ת.

נזכור כי "הרפו ודעו כי אני ה'" - תרפו!

נספר שלכל טיל יש כתובת.

כיכר מביתי בבית שמש, נפל טיל!! ולא קרה כלום. חסד ה'!!!

בשביל השי"ת זו לא היה הפתעה. אלה לא היו דברים שהשתבשו ויצאו משליטה אלא תכנית מדויקת, עד לפרט הקטן ביותר.

## 2. לענות ברוגע על שאלותיהם של הילדים. לא להתחמק!

ואם הם מדברים - תנו להם להציף ולפרוק הכל!

אין לומר לילדים "אין מה לדאוג, יהיה בסדר" - מנין לנו שיהיה בסדר??

מותר לפחד, לבכות, לרעוד, וכדומה, כל אלו הם תגובות טבעיות של הגוף שלנו למצבי לחץ, זה הדרך לעיתים של הגוף להרגיע את עצמו. חלילה למנוע זאת!!!

לא ניבהל מתגובות ממין אלו ולא נמנע מהם לבטא את עצמם דרך הגוף, הרגש או במילים.

אלא נאמר: "בואו ונדבר על הפחדים שלכם"

"בואו ונקרא תהילים"

"אנחנו נמצאים במקום בטוח"

"אנחנו תחת ידיו של אבינו אב הרחמן הטוב והמטיב"

"נעשה הכל למען ביטחונכם"

ואם הם שואלים שאלות, שוב ושוב, לענות להם. ולהשתדל לענות כמה שיותר ברוגע.

להקשיב לפחדים.

לגלות אמפתיה.

המקשן והתרצן, זה שמקשה תוקף וזה שמתרץ מגן, הן הם המגן והרומח במלחמתה של תורה ורק ע"י שניהם ד"ת מתחדשים ומתלבנים. וזה שמצינו (ב"מ פ"ה) שביכה רבי יוחנן את ריש לקיש שהיה מקשה "כ"ד קושיא והוי מפריקנא כ"ד פירוקא וממילא רווחא שמעתתא" כך היא דרכה של תורה רק ע"י פלפולא דאורייתא הקושיות והתירושים תיובתא ופירוקא, המגן והרומח, מתחדשים דברי תורה.

המגן והרומח כרוכים ירדו מן השמים, והצלחת שניהם בתורה תליא, באותן הזוגות של תלמידי חכמים המקשים ומתרצים תיובתא ופירוקא וממילא רווחא שמעתתא, ובאלה שדברי תורה מתחדשים על ידם, תלוי נצחון מלחמות ישראל.

## מה לומר לילדים בעת הזו?

בתוך התקופה המתאגרת בה אנו נמצאים, עלינו לתת את הדעת על הילדים. תפקידנו כהורים לשים לב שהילדים יעברו את התקופה הקשה הזו, במינימום נזקים. אז מה בעצם אומרים לילדים בעת הזו?

הרב חנניה מנסי שליט"א, מספר, שכשהוא יצא עם משפחתו מבית הכנסת לאחר ההקפות של 'שמחת תורה', כאשר כבר הספיקו להגיע הידיעות המזעזעות על הטבח הנורא בדרום, הבת שלו שאלה אותו: "אבא, גם לנו יגיעו הערבים ויחטפו אותנו??"

כששמעתי זאת - אמר הרב מנסי - לקחתי את בתי לסוכה שעמדה דוממת בקרן הרחוב, ואמרתי לה: את רואה את הסוכה הזו עשויה מקרשים כמה דיקטים ועוד כמה ברזנטים אך זה לא העיקר... העיקר זה הסכך. ומדוע?

כי ה' סיכך עלינו מכל אויבנו! ה' שמר עלינו בצל כנפיו, ודאג לנו דאגה אמיתית של אבא כמ"ש "כנשר יעיר קנו, על גוזליו ירחף יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו" הנשר רחמני הוא, ודואג לגוזליו ורוצה לשמור עליהם מפני עופות אחרים שרודפים אותן, מה הוא עושה, משימן על כתפיו, אומר מוטב יכנס החץ בי ולא בבני. כך ה' שמר עלינו... ולא רק אז שמר עלינו אלא גם היום ובכל יום... השי"ת מסכך עלינו. מגן עלינו ושומר עלינו.

תראי ה' הוא היחיד ששומר עלינו. אם ה' לא ישמור בית שווא שקד צה"ל...

ברצותו ממית וברצותו מחיה. עלינו לעשות את ההשתדלות להישמר אך לא להיכנס לפאניקה. מי שה' רוצה שיחיה - יחיה ומי שלא - לא... ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את

ללטרף, לנשק - מגע חם ואוהב.

לשיר איתם שירי אמונה וביטחון. לדוגמא: "ריבון העולמים, ידעתי כי הנני בידך לבד"

**חשוב שההורים יאמרו לעצמם - הילדים במצב רגיש לכן עלינו לגלות רגישות וסבלנות והרוגע הזה, הוא זה שילמד את הילד איך להגיב במצבי לחץ.**

**3. חשוב שיהיה סדר יום ברור ואולי אפילו כתוב או מצויר לילדים שעדיין לא יודעים לקרוא:**

מה עושים בכל שעה ביום, בוקר - מתלבשים, מתפללים, אוכלים, לומדים.

כדאי שיהיה תעסוקה מוגדרת מראש. מה עושים כששומעים את האזעקה. (מומלץ להכין בממ"ד ובמקלט מוצרי צריכה בסיסיים. כולל דברים שמסיחים את הדעת). זה כדי שהילדים יבינו ויפנימו - שהחיים ממשיכים!

**4. כמה שיותר להחליף אווירה!**

לא לדבר על אותו דבר ועניין.

להעביר נושאים. לדבר על נושאים אחרים. לעסוק בטוב ולדבר דיבורים מחזקים וחיוביים.

**5. "דאגה בלב איש ישיחנה" - תשתפו את הדאגות שלכם עם אחרים.**

רצוי לכתוב על דף את מה שמפריע לכם. ואחר כך לכתוב מה הכי מפריע מבניהם. ומה מציק בכך. מה יקרה לולי... ומה כל כך גרוע בזה...

לאחר שהצלחנו לכתוב הכל, נהפוך את המחשבה ונתחיל לחשוב על המצב בכיוון הפוך - איך אני יכול לתת מעצמי, לעזור, להתפלל, להתנדב, לסייע. ואיך אוכל לשדר את המצב בצורה הכי טובה לילדים.

**6. הסחת דעת - ליצור.**

יצירה גורמת לסיפוק ותחושה טובה. השעמום והחשיבה על המלחמה - היא מעוררת את הלחצים.

עלינו לפעול במה שהכי מגן - להתפלל / ללמוד. לעשות מעשי חסד. להתעניין במי שצריך - הורים, שכנים מבוגרים, אם אפשר גם להגיש עזרה למי שצריך, אנחנו זקוקים לזכויות האלה.

אם אפשר ללכת להליכה לשאוף אוויר. זה עוזר ומרענן\*.

**7. למעט בצפיית ושמיעת חדשות.**

יהודי שמתנתף בשיעורים, אמר לי "אין לי טעם בחיים,

כולי בדיכאון".

מה קרה?

"ראיתי את הסרטונים..." והתחיל לתאר זוועות...

אמרתי לו: "תרחם עלי, אל תספר." החיוב להשתתף עם הצרות של יהודי אחר. זה שנשוב בתשובה ולא נאמר שזה היה 'מקרה' פה זה סתם להתחפר. זה פיקוח נפש! לעזוב את זה! אלו שמסתכלים גורמים לעצמם נזק בלתי ישוער לכוחות של הגוף, זה מחליש! זה הורס את המצב רוח!

מה העניין? תרחם על עצמך וילדיך! תתנתק מזה! כל שכן ביחס לילדים שרוצים גם לראות. כמה שפחות לדבר ליד הילדים. להורים יותר קל לחזור לשגרה ולתפקד מאשר לילדים.

**8. עזרה מקצועית.**

אנשים שחוו מקרוב וכן משפחות שאיבדו יקריהם, צריכים לפנות לעזרה מקצועית.

**9. "הקול קול יעקב".**

הבה נרבה להתפלל! הקב"ה הוא המושיע היחיד, אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים!! נזכור כי תשובה ומעשים טובים מעבירים את רוע הגזירה.

בגמרא מסופר על טיטוס כאשר הוא בא לשרוף את בית המקדש, להחריב אותו יצאה בת-קול ואמרה לו:

"קמח טחון טחנת" (סנהדרין צ"ו):

כלומר, האם אתה חושב שאתה הוא זה שמבעיר את בית המקדש?

כבר בשמים התקבלה ההחלטה, אתה רק המבצע הבזוי.

אל תתרגש!

אל תתלהב!

"קמח טחון טחנת".

בעמדנו ושמענו על עם ה' שככה נהרגים בכמויות בלתי נתפסות, נדע כי איננו יודעים חשבונות שמים. אך זה נגזר כבר.

על מה שעוד עתיד לקרות, זה כן בידינו, חורבן שיהודי עושה במעשיו ובמחשבתו - גרוע הרבה יותר מחורבן בית המקדש, על זה יש השפעה!! ליהודי יש השפעה על הנעשה בעולמות למטה ובעולמות למעלה. לגויים אין השפעה למעלה, אלא רק לנו היהודים. וככל שנרבה בלימוד התורה.

ונסיים בתפילה להקב"ה שיתן מפלה לכל אויבי ישראל, עוצו עצה ותופר, דברו ולא יקום כי עמנו קל. חוסה ורחם עלינו ושלח משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בעקבות המצב בו שרוי כלל ישראל  
הצלחנו להשיג בס"ד תרומה מיוחדת

# לקבלת קורס מקצועי לשמיעה / צפייה + חוברת סיכום בחינם!

**התרומה מוגבלת ל-80 נשים בלבד. כל הקודמת זוכה.**

**התרומה מותנית בהתחזקות 40 יום בצניעות להצלחת התורמים**  
[או קבלה בצניעות או האזנה לקו הצניעות או לימוד 2 הלכות צניעות ביום]

## שידוכים



**הכנה להורים  
לקראת נישואי הילדים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**הכנה לבחורות  
לקראת תקופת השידוכים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**הכנה לבחורים  
לקראת תקופת השידוכים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

## חינוך ילדים



**הדרכה  
בחינוך ילדים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**הדרכה לחתנים  
לקראת הנישואין**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**העצמה בשלמות הבית  
לנשואים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



קבלת טופס הרשמה בדוא"ל  
**7657630@gmail.com**



הרשמה טלפונית  
**02-5632998** שולוחה 8



הרשמה בטופס מקוון  
**כאן**



בעקבות המצב בו שרוי כלל ישראל  
הצלחנו להשיג בס"ד תרומה מיוחדת

# לקבלת קורס מקצועי לשמיעה / צפייה + חוברת סיכום בחינם!

**התרומה מוגבלת ל-80 נשים בלבד. כל הקודמת זוכה.**

**התרומה מותנית בהתחזקות 40 יום בצניעות להצלחת התורמים**  
[או קבלה בצניעות או האזנה לקו הצניעות או לימוד 2 הלכות צניעות ביום]

## שידוכים



**הכנה להורים  
לקראת נישואי הילדים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**הכנה לבחורות  
לקראת תקופת השידוכים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**הכנה לבחורים  
לקראת תקופת השידוכים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

## חינוך ילדים



**הדרכה  
בחינוך ילדים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**הדרכה לחתנים  
לקראת הנישואין**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



**העצמה בשלמות הבית  
לנשואים**

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה



קבלת טופס הרשמה בדוא"ל  
**7657630@gmail.com**



הרשמה טלפונית  
**02-5632998** שולוחה 8



הרשמה בטופס מקוון  
**כאן**

# הקורס הקורסיק

מבחר קורסים טלפוניים / דיגיטליים  
+ חוברות סיכום



**לחיצה על כל חוברת סיכום - תביא לצפייה בעמודי דוגמא מתוכה**

## שידוכים



ביומן  
חוקרת "כ"ה" חתונה  
השכינה להורי  
החיון / הכלה

**הכנה להוריק לקראת נישואי הילדים**

הבנת תהליך השידוך, ליווי נכון גם בתקופת האירוסין,  
התרחבות המשפחה: האתגר והכלים.

**₪ 450**

לצפייה בשיעור פתיחה



ביומן  
חוקרת "כ"ה" חתונה  
השכינה להורי  
החיון / הכלה

**הכנה להחזרות לקראת תקופת השידוכים**

שבעת שלבי השידוך,  
וכל מה שחשוב לבת לדעת.

**₪ 250**

לצפייה בשיעור פתיחה



ביומן  
חוקרת "כ"ה" חתונה  
השכינה להורי  
החיון / הכלה

**הכנה להחזרות לקראת תקופת השידוכים**

הכולל: הדרכה מקיפה החל משלב הבירורים ועד  
לסגירת ה'וורט'. דרכי התמודדות עם לבטים וחששות.

**₪ 250**

לצפייה בשיעור פתיחה

## חינוך ילדים



ביומן  
חוקרת  
"ערנת מונפת"  
אסון

**הדרכה בחינוך ילדים**

משמעת יציבה, חינוך, חוס ואהבה למעשה,  
שימוש נכון בפרס ובעונש ומניעת נשירה.  
על כי משנתו של הרב יחיאל יעקובזון שליט"א

**₪ 850**

לצפייה בשיעור פתיחה



ביומן  
שיחות הדרכה  
לחיות והמשגל  
הרב וולקה  
צ"ל

**הכנה לחתונת לקראת הנישואין**

להתחלה נפלאה ברגל ימין!  
הלכות והנהגות לחתן.

**₪ 750**

לצפייה בשיעור פתיחה

## שלום בית



ביומן  
שיחות הדרכה  
מהג"ר"ש וולקה  
צ"ל

**העצמה בשלמות הבית לנשואים**

עשרת הכלים  
לבניין הבית היהודי.

**₪ 650**

לצפייה בשיעור פתיחה